

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010346
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010346.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 30. 4. 2022, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného Q. D. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21. 9. 2022 sp. zn. 3T/37/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21. 11. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného Q. D. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Q. D. (ďalej aj ako obžalovaný) uznaný vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 30. 4. 2022 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že:

od presne neustáleného obdobia roku 2020 až do 06:52 hod. dňa 21.02.2022, pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom ďalšej distribúcie bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, od osôb vystupujúcich pod menom K., K. I., Q. P. a iných nestotožnených osôb v T., v obci P., okr. N. a na iných miestach zadovažoval viackrát do mesiaca väčšie množstvá metamfetamínu („pervitínu“) za sumu 30,- eur až 60,- eur a nezistené množstvá rastlín rodu Cannabis („marihuanu“), ktorej účinnou látkou je tetrahydrokanabinol (THC), pričom tieto drogy následne prechovával pri sebe alebo v mieste svojho prechodného bydliska v Topoľčanoch a v garáži súp. č. XXXX na I. ul. v T. a následne ich v meste T. a v okolí a v meste R. predával jeden dielik po 10,- eur alebo poskytoval bezodplatne ďalším konzumentom týchto drog za rôzne protislužby (dobitie PAY SAFE, zakúpenie žrebov, dobitie NIKE a iné), a to najmä N. J., T. D., S. S., T. J., Q. J., N. N., X. P., I. H., F. A., I. W., X.. N. D., W. F., T. N., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom dňa 21.02.2022 v byte číslo XX. vchod A, bytový dom súpisné číslo XXXX/XX, ul. I., T. prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu, bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 372 mg, kde bola následnou chemickou analýzou KEÚ PZ Bratislava zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín, pričom z tohto množstva by bolo možné pripraviť minimálne 4 bežné jednotlivé dávky drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle uvedeného zákona do I. skupiny omamných látok a jej účinná látka THC tetrahydrokanabinol je zaradená v zmysle uvedeného zákona do I. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí: mobilný telefón zn. iN. 7, čiernej farby, so I. kartou, XXXX/XXXXXX, X.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, prasknutý displej, mobilný telefón zn. iN. XS, čiernej farby s poškodeným displejom, bez I. karty, nezisteného X., mobilný telefón zn. I. Z. I bielej farby, poškodený, bez I. karty, nezisteného X., notebook zn. O. O. El, čiernej farby, v. č. R

N. § 60 ods. 5 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Proti tomuto rozsudku podali, v zákonnej lehote, odvolania prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len prokurátor) a obžalovaný čo do výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd I. stupňa pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, najmä s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy a preto uložený trest považoval za neprimerane nízky. Obžalovaný sa závažnej trestnej činnosti dopúšťal minimálne dva roky, pričom drogy zadovážoval a následne aj predával alebo poskytoval za rôzne protislužby minimálne trinástim osobám, čo i samotný súd I. stupňa vyhodnotil ako závažné konanie obžalovaného. V dlhodobom páchaní tejto trestnej činnosti mu bolo zabránené až jeho zadrzaním.

Na rozdiel od záverov súdu I. stupňa vyslovil názor, že aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. por. v prípade obžalovaného nebolo dôvodné a to tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov nemožno považovať za dostatočný a to vzhľadom na osobu páchatel'a a závažnosť trestného činu. Právne úvahy súdu I. stupňa, ktorými zdôvodňoval uloženie trestu pod zákonnú sadzbu, sú len všeobecného charakteru a bez konkrétnych dôvodov a preto ich nepovažoval za nepostačujúce.

Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. navrhol, aby rozhodol odvolací súd sám tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. a následne postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody vo výmere desať rokov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného zaradiť na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojej obhajkyne, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uloženia nepodmienečného trestu podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere päť rokov.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu prihliadal len na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Podľa jeho názoru sa náležite nevysporiadal aj s poľahčujúcou okolnosťou, uvedenou v § 36 písm. n/ Tr. zák., nakoľko vyslovil domnienku, že svojim vyhlásením o vine aktívne napomohol súdu pri objasňovaní uvedenej trestnej činnosti. Čo sa týka aktívneho napomáhania orgánom činných v trestnom konaní, dal do pozornosti fakt pri konštatovaní súdu, že sa pri vylúčení v prípravnom konaní dňa 22. 2. 2022 priznal, avšak sa nevedel vyjadriť k niektorým osobám, sám odôvodnil tým, že sa nevyhýbal napomáhaniu v danom konaní, ale logicky zdôvodnil, že osoby, na ktoré sa orgány činné v trestnom konaní pýtali, nepozná, nakoľko pri páchaní trestnej činnosti často používali iba prezývky, resp. komunikovali telefonicky.

Súd I. stupňa síce v jeho prípade aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a vzhliadol dôvody použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov nepodmienečne je trestom neprimerane prísny. Poukázal na svoj doterajší život, na to, že v podstate je mladou osobou, ktorá má život pred sebou a do situácie, za ktorú je odsúdený sa dostal nielen vlastnou vinou. Podaným odvolaním sa domáhal dosiahnutia účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. a uloženia trestu odňatia slobody v trvaní päť rokov.

Krajskému súdu ako súdu odvolaciemu bolo zaslané doplnenie odvolania samotným obžalovaným. Poukázal v ňom na práva uvedené v Charte základných práv Európskej únie, na rovnosť pred zákonom, nediskrimináciu, zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov ako aj na to, že prísnosť trestov nesmie byť neprímeraná trestnému činu. Ukladanie trestov slovenskými súdmi podľa systematiky ustanovenia § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. narúša cieľ harmonizácie, nakoľko sa vymyká z hraníc trestov za jednotlivé stupne závažnosti drogovej trestnej činnosti a narúša stupňovitú závažnosť trestnej činnosti v zmysle rámcového rozhodnutia. Podľa jeho názoru, zo strany súdu I. stupňa, nebol vo vzťahu k jeho osobe vôbec zohľadňovaný princíp individualizácie trestu v kontexte zisteného skutku, kde mu je kladené za vinu, že si zadovážoval rôzne bližšie nezistené množstvá pre vlastnú potrebu, ako aj pre účely ďalšieho predaja. Výška trestu podľa jeho názoru absolútne nereflektuje na mieru spoločenskej nebezpečnosti jeho konania, pričom trest je už súdom I. stupňa mimoriadne znížený. Avšak z hľadiska medzinárodného porovnávania Slovenská republika pri ukladaní prísnych trestov nevychádza nijak významnejšie úspešná v boji s drogovou trestnou činnosťou.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa pridržala písomných dôvodov podaného odvolania, nad rámec ktorých nič neuviedla. Ohľadom odvolania obžalovaného navrhla toto ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom zotrvala na písomných dôvodoch odvolania, ktorému navrhla vyhovieť a o odvolaní prokurátora navrhovala postupovať podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na skutočnosti, uvádzané v písomnom odôvodnení odvolania a jeho doplnení, úprimne oľutoval spáchanie trestnej činnosti, ublížil tým svojej rodine a sestre a žiadal uloženie nižšieho trestu.

O odvolaní prokurátora navrhol rozhodnúť tak, ako uviedla jeho obhajkyňa.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - prokurátorom a obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Keďže odvolania prokurátora a obžalovaného smerovali len do výroku o uloženom treste, odvolací súd viazaný rozsahom podaných odvolaní, preskúmaval len napádanú časť a teda výrok o treste uloženom súdom I. stupňa obžalovanému.

Súd I. stupňa pri druhu a výmere trestu vychádzal z kritérií, uvedených v § 34 Tr. zák. a teda poukázal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, skúmal príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, poukázal na osobu obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na urobené vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré prijal, súd I. stupňa vykonal dokazovanie len ohľadom ulokladaného trestu. Správne poukázal na osobu obžalovaného, na výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov. Konštatoval, že obžalovaný od roku 2017 má evidované dva priestupky na úseku dopravy a z odpisu z registra trestov vyplýva, že sa v minulosti dostal do rozporu so zákonom celkovo jedenkrát, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Súd I. stupňa prihliadal aj na hodnotenie obžalovaného z ústavu na výkon väzby, z ktorého vyplýva, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni a doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený.

Pri osobe obžalovaného zisťoval existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom odvolací súd sa stotožnil s jeho závermi, že je potrebné prihliadať na jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval). Pokiaľ obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania žiadal, aby v jeho prípade bolo prihliadnuté aj na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. tu odvolací súd poukazuje na správne závery súdu I. stupňa, uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom správne konštatoval, že táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej účasti páchatel'a, najmä vo forme uvádzania dôkazov a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim aktívnym prístupom napomáha pri objasnení trestného činu. Je potrebné uviesť, že ak by pri ukladaní trestu bolo prihliadnuté aj na túto poľahčujúcu okolnosť, nedošlo

by k zmene postupu pri ukladaní trestu, pretože v prípade obžalovaného správne nebola konštatovaná existencia žiadnej z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák.

Súd I. stupňa následne správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., keď za existencie len poľahčujúcej okolnosti upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu pri ustanovení § 172 ods. 2 Tr. zák. desať až pätnásť rokov na sadzbu desať rokov a štyri mesiace.

Prokurátor v písomne podanom odvolaní, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, sa domáhal neuloženia trestu obžalovanému aj za použitia ustanovenia § 39 Tr. zák., teda zmierňovacieho ustanovenia. Po preskúmaní všetkých skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa v prípade obžalovaného správne pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Aj keď súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku len formálne poukázal na splnenie podmienok použitia uvedeného ustanovenia je potrebné uviesť, že uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (tak, ako to navrhol prokurátor), teda vo výmere desať rokov, by bolo neprimerane prísne, pričom je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný je mladou osobou, ktorá má celý život pred sebou. Uložením tak prísneho trestu odňatia slobody, by nebola splnená ani funkcia ochrany spoločnosti na generálnej, ako ani individuálnej úrovni.

V prípade obžalovaného prichádzalo do úvahy jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Aj odvolací súd však dospel k rovnakému záveru ako súd I. stupňa (v podstate to navrhol aj prokurátor v podanom odvolaní), že v prípade obžalovaného bude postačujúce jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák.

Čo sa týka ostatných výrokov, teda uloženia trestu prepadnutia veci a obligatórneho ochranného dohľadu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, s týmito sa odvolací súd plne stotožnil ako aj s dôvodmi uvádzanými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, pričom tieto výroky neboli napádané ani žiadnou zo strán.

V poslednom rade odvolací súd poukazuje na to, že v prípade obžalovaného súd I. stupňa právne kvalifikoval jeho konanie podľa zákona účinného do 30.04.2022. Odvolací súd skúmal, či v prípade obžalovaného by nebolo priaznivejšie kvalifikovanie jeho konania podľa neskoršieho zákona a to aj napriek tomu, že obžalovaný nenamietal právnu kvalifikáciu podaným odvolaním. Odvolací súd toto skúmal z pohľadu trestnej sadzby. Po zhodnotení všetkých skutočností však odvolací súd dospel k záveru, že pre obžalovaného by to nebolo priaznivejšie a preto s poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.